

06-01-

ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ
ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος α'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου
ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος α'

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου
σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφα-
νερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεν-
νήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει
σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα,
καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστεράς,
ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ
ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν
κόσμον φωτίσας δόξα σοι. (ἐκ γ')

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογία.

Ἦχος γ'. Τα ἦν ὠραιότητα

Ἐπιφανέντος σου ἐν Ἰορ-
δάνῃ Σωτήρ, καὶ βαπτισθέντος σου
ὑπὸ Προδρόμου Χριστέ, ἡγαπημέ-
νος Υἱὸς ἐμαρτυρήθης· ὅθεν καὶ συ-
νάναρχος, τῷ Πατρὶ πεφανέρωσαι.
Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, ἐπὶ σὲ κατε-
γίνετο, ἐν ᾧ καὶ φωτισθέντες
βοῶμεν· Δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογία, Κάθισμα

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἰορδάνη ποταμέ, τί ἐθαμβή-
θης θεωρῶν; Τὸν ἀθεώρητον γυ-
μνόν, εἶδον καὶ ἔφριξα φησί· καὶ
πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἔμελλον
φριξαι καὶ δῦναι; οἱ Ἄγγελοι
αὐτόν, ὀρῶντες ἔφριξαν· ἐξέστη
οὐρανός, καὶ γῆ ἐτρόμαξε· καὶ συ-
νεστάλη θάλασσα καὶ πάντα, τὰ
ὄρατὰ καὶ ἀόρατα. Χριστὸς ἐφάνη,
ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε

Τὰ ρεῖθρα ἡγίασας τὰ Ἰορδά-
νια, τὸ κράτος συνέτριψας, τῆς
ἀμαρτίας, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν·
ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τοῦ
Προδρόμου, καὶ ἔσωσας ἐκ πλάνης,
τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος. διὸ σε ἰκε-
τεύομεν· Σῶσον τὸν κόσμον σου.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ μου. (δΨς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δΨς)

Δόξα...

Ἄγιω Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἄπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμὸς ριγ'113

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. (δΨς)

Σπῆχ. **Τ**ί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω;

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ

τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Coὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα Πατρὶ... *ᾠχος β'*

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω· Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ.

Καὶ νῦν...

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω· Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ.

Σπῆχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. *ᾠχος πλ. β'*

Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· ἴστατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ ἔλεγεν πρὸς αὐτὸν ὁ Πρόδρομος· Πῶς ἐκτείνω χεῖρα, καὶ ἄψωμαι κορυφῆς κρατούσης τὰ σύμπαντα; Εἰ καὶ ἐκ Μαρίας ὑπάρχεις

βρέφος, ἀλλ' οἶδά σε Θεὸν προαιώνιον, ἐπὶ γῆς βαδίζεις, ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, καὶ δοῦλος Δεσπότην, βαπτίζεις οὐ μεμάθηκα· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου... Ἐλέει καὶ

οἰκτιρμοῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ

ᾠδὴ α'

ᾠχος β'· Ὁ Εἰρμός.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταιός, ἐν πολέμοις Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Ἄδὰμ τὸν φθαρέντα ἀναπλάττει, ρεῖθροις Ἰορδάνου καὶ δρακόντων, κεφαλὰς ἐμφωλευόντων διαθλάττει, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Πυρὶ τῆς θεότητος ἀϋλῶ, σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένος, Ἰορδάνου περιβάλλεται τὸ νᾶμα, ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Τὸν ῥύπον ὁ σμήχων τῶν ἀνθρώπων, τούτοις καθαρθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ, οἷς θελήσας ὠμοιώθη ὃ ἦν μείνας, τοὺς ἐν σκότει φωτίζει Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Ἔπερος Κανὼν Ἰαμβικός

ᾠδὴ α'

ᾠχος β'· Ὁ Εἰρμός

Γτεῖβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον, Ἠπειρον αὔθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον. Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων, Ἐκρουφεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος, Ῥώμη κραταιᾶ, δεξιᾶς τοῦ Δεσπότη.

Ὁρθρου φανέντος τοῖς βρο-
τοῖς σελασφόρου, Νῦν ἐξ ἐρήμου,
πρὸς ῥοὰς Ἰορδάνου Ἄναξ ὑπέ-
σχες, ἡλίου σὸν ἀνχένα, Χώρου ζο-
φώδους, τὸν Γενάρχην ἀρπάσαι,
Ῥύπου τε παντός, ἐκκαθᾶραι τὴν
κτίσιν.

Ἄναρχε ρείθροις, συνταφέ-
ντα σοι Λόγε, Νέον περαίνεις, τὸν
φθαρέντα τῇ πλάνῃ, Ταύτην ἀφρά-
στως, πατρόθεν δεδεγμένος, Ὅπα
κρατίστην· Οὗτος ἡγαπημένος,
Ἰσος τέ μοι Παῖς, χρηματίζει τὴν
φύσιν.

ᾠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος β'

Ἰσχὺν ὁ διδούς, τοῖς Βασι-
λεῦσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρας
χρηστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου
ἀποτίκτεται, μολεῖ δὲ πρὸς τὸ Βά-
πτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Οὐκ
ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Γτειρεύουσα πρίν, ἠτεκνω-
μένη δεινῶς σήμερον, εὐφραίνου
Χριστοῦ ἢ Ἐκκλησία· δι' ὕδατος
καὶ Πνεύματος· υἱοὶ γὰρ σοι γεγέν-
νηνται, ἐν πίστει ἀνακράζοντες·
Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύ-
ριε.

Μεγάλη φωνῆ, ἐν τῇ ἐρήμῳ
βοᾷ Πρόδρομος· Χριστοῦ ἐτοιμά-
σατε ὁδοὺς, καὶ τρίβους τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, εὐθείας ἀπεργάσασθε, ἐν πί-
στει ἀνακράζοντες· Οὐκ ἔστιν
ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι
δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ἐπερος Κανὼν Ἰαμβικός

ᾠδὴ α' . Ἦχος β' Ὁ Εἰρμός

Ὅσοι παλαιῶν, ἐκλελύμεθα
βρόχων, Βορῶν λεόντων, συντεθλα-
σμένων μύλας, Ἀγαλλιῶμεν, καὶ
πλατύνωμεν στόμα, Λόγω πλέκο-
ντες, ἐκ λόγων μελωδίαν, ᾠ τῶν
πρὸς ἡμᾶς, ἤδεται δωρημάτων.
(Δίς)

Δόξα Πατρί...

Νέκρωσιν ὁ πρίν, ἐμφυτεύσας
τῇ κτίσει, Θηρὸς κακούργου, σχη-
ματι-σθεῖς εἰς φύσιν, Ἐπισκο-
πεῖται, σαρκικῆ παρουσία· Ὁρθρω
φάναντι, προσβαλὼν τῷ Δεσπότη,
Φλᾶν τὴν ἐαυτοῦ, δυσμενεστάτην
κάραν.

Καὶ νῦν...

Ἐλκει πρὸς αὐτὸν τὴν θεόδη-
τον φύσιν, Γαστρὸς τυράννου, συ-
γκεχω-σμένην ὄροις. Γεννᾷ τε
αὔθις, γηγενῶν ἀναπλάσει, Ἔργον
φέρει-στον, ἐκτελῶν ὁ Δεσπότης.
Ἴκται γὰρ αὐτήν, ἐξαλεξῆσαι θέ-
λων.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Ἦ Ὑπακοὴ Ἦχος πλ. α'

Ὅτε τῇ Ἐπιφανείᾳ σου
ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τότε ἡ ἀλ-
μυρὰ τῆς ἀπιστίας θάλασσα ἔφυγε,
καὶ ὁ Ἰορδάνης κάτω ῥέων
ἐστράφη, πρὸς οὐρανὸν ἀνυψῶν
ἡμᾶς, ἀλλὰ τῷ ὕψει τῶν θείων
ἐντολῶν σου, συντήρησον Χριστὲ ὁ
Θεός, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

Κοντάκιον Ἦχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένη,
καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη

ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε. Ἦλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ὁ Οἶκος

Τῆ Γαλιλαία τῶν Ἐθνῶν, τῆ τοῦ Ζαβουλὼν χώρα, καὶ τοῦ Νεφθαλεὶμ γαίᾳ, ὡς εἶπεν ὁ Προφήτης, φῶς μέγα ἔλαμψε Χριστός. Τοῖς ἐσκοτισμένοις φαινή ὥφθη αὐγή, ἐκ Βηθλεὲμ ἀστράπτουσα, μᾶλλον δὲ ἐκ Μαρίας ὁ Κύριος πάση τῇ οἰκουμένη ἀνατέλλει τὰς ἀκτῖνας, ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης. Διὸ, οἱ ἐξ Ἀδὰμ γυμνοὶ, δεῦτε πάντες ὑποδύωμεν αὐτόν, ἵνα θαλφθῶμεν. Σκέπη γὰρ γυμνῶν, καὶ αἴγλη ἐσκοτισμένων, ἦλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Συναξάριον

Τῆς ἑορτῆς τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι

Τοὺς οὐρανοὺς Βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ σχίσαν,

Τοὺς αὐτὸ μὴ χραίνοντας ἔνδον εἰσάγει.

Βάπτισεν ἐν ποταμῷ Χριστὸν Πρόδρομος κατὰ ἔκτην.

Ἀὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

ὁ α' χορός.

Ὡδὴ α' ἤχος β'

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταιός, ἐν πολέμοις Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

ὁ β' χορός. Ἰαμβικὸς

Στίβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον, Ἦπειρον αὔθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον, Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων, Ἐκρυφεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος, Ῥώμη κραταιᾶ, δεξιᾶς τοῦ Δεσπότη.

Ὡδὴ γ'. ὁ α' χορός

Ἰσχὺν ὁ διδοὺς τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται, μολεῖ δὲ πρὸς τὸ Βάπτισμα, διὸ πιστοὶ βοήσωμεν, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Ἰαμβικὸς. ὁ β' χορός

Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων, Βορῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλας, Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα, Λόγω πλέκοντες ἐκ λόγων μελωδίαν, Ὡ τῶν πρὸς ἡμᾶς...

ὁ α' χορός ἤδεται δωρημάτων.

Ὡδὴ δ'. ὁ β' χορός

Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας, Φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ, ὅτε ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῶ μαρτυρούμενος Ἰῶ, ὅλος γεγονώς τοῦ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόησε. Σὺ εἶ Χριστός, Θεοῦ Σοφία καὶ Δύναμις.

Ἰαμβικὸς. ὁ α' χορός

Πυρσῶ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας, Ὑμῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν, Ῥήγνυσι γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην, Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀρρήτου Λόγου, Ὡ τῶν δυναστῶν...

ὁ β' χορός τὰ κράτη συνετρίβη.

Ὡδὴ ε'. ὁ α' χορός

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λῦσαι τὸ

κατάκριμα ἦκει, Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου, καθαρσίων δέ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας, ὑπερέχουσαν, πάντα νοῦν εἰρήνην χαρίζειται.

Ἰαμβικὸς. ὁ β' χορὸς

Εχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου, Ἴὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι, Νέαν προσωμίσημεν ἀπλανῆ τρίβον, Ἄγουςαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν, Μόνοις προσιτήν,...

ὁ α' χορὸς οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ἦδὴ Γ' . ὁ β' χορὸς

Η φωνὴ τοῦ λόγου, ὁ λύχνος τοῦ φωτός, ὁ ἑωσφόρος, ὁ τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος, ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, καὶ προκαθαίρεσθε, ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστός, ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Ἰαμβικὸς. ὁ α' χορὸς

Ιμερτὸν ἐξέφηγε σὺν πανολβίῳ, Ἦχω Πατῆρ, ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο, Ναί, φησίν, οὗτος, συμφυῆς γόνος πέλων, Φώταυγος ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους, Λόγος τέ μου ζῶν,...

ὁ β' χορὸς καὶ βροτὸς προμηθεία.

Ἦδὴ Ζ' . ὁ α' χορὸς

Νέους εὐσεβεῖς, καμίνῳ πυρὸς προσομιλήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου, ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ θείου Ἀγγέλου συγκατάβασις, ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελλον. Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰαμβικὸς. ὁ β' χορὸς

Εφλεξε ρείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας, Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα, Νέους φέρουσιν εὐσεβεῖς κατευνάσας, Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας, Ὅλην πλύνει δέ,...

ὁ α' χορὸς...τῇ τοῦ Πνεύματος δρόσω.

Ἦδὴ Η' . ὁ β' χορὸς

Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Μυστήριον παράδοξον, ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε κάμινος, πηγάσασα δρόσον, ὅτι ρείθροις ἔμελλεν, ἄυλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης, καὶ στέγειν σαρκί, βαπτιζόμενον τὸν Κτίστην, ὃν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερυφούσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμβικὸς. ὁ α' χορὸς

Ελευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται, Ἰοῖοι δὲ φωτός, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι. Μόνος στενάζει, τοῦ σκότους ὁ προστάτης. Νῦν εὐλογεῖτω συντόνως τὸν αἴτιον, Ἡ πρὶν τάλαινα τῶν Ἐθνῶν παγκληρία.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

Ἦδὴ Θ'

ΜΕΤΑ ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΩΝ

Ἦχος β' . ὁ α' χορὸς

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ὁ Εἰρμὸς

Απορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε, ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου, καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν, σὺ γὰρ Χρι-

στιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

ὁ β' χορὸς

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ἐλθόντα βαπτισθῆναι.

Δαυΐδ πάρεσο Πνεύματι τοῖς φωτιζομένοις· Νῦν προσέλθετε, ἄδε, πρὸς Θεόν, ἐν πίστει λέγων φωτίσθητε, οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν Ἀδὰμ ἐν πτώσει· καὶ γὰρ αὐτοῦ εἰσήκουσε Κύριος ἐλθὼν ρεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου, φθαρέντα δὲ ἀνεκαίνισεν.

ὁ α' χορὸς

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βάπτισμα λαβόντα.

Ὁ Ἡσαΐας· Λούσασθε, καὶ καθάρθητε φάσκει, τὰς πονηρίας ἔναντι, ἀφέλεσθε Κυρίου, οἱ διψῶντες, ὕδωρ ἐπὶ ζῶν πορεύεσθε, ῥανεῖ γὰρ ὕδωρ καινοποιὸν Χριστός, τοῖς προστρέχουσιν αὐτῷ ἐν πίστει, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, βαπτίζει Πνεύματι.

ὁ β' χορὸς

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς πατρώας, φωνῆς μαρτυρηθέντα.

Συντηρώμεθα χάριτι, πιστοὶ καὶ σφραγίδι. Ὡς γὰρ ὄλεθρον ἔφυγον, φλιᾶς Ἑβραῖοι πάλαι αἰμαχθείσης, οὕτω καὶ ἡμῖν ἐξόδιον τὸ θεῖον τοῦτο, τῆς παλιγγενεσίας λουτήριον ἔσται· ἔνθεν καὶ τῆς Τριάδος, ὀψόμεθα φῶς τὸ ἄδυτον.

Ἰαμβικὸς. ὁ α' χορὸς

Γήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα, χειρὶ τῆ τοῦ Προδρόμου.

Ὁ Εἰρμὸς

Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου σου θαυμάτων! Νύμφη πάναγνε, Μῆτερ

εὐλογημένη! Δί ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας, Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτη, Δῶρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας.

ὁ β' χορὸς

Γήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην, ἐν ρεῖθροις, Ἰορδάνου.

Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου σου θαυμάτων! Νύμφη πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη! Δί ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας, Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτη, Δῶρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας.

ὁ α' χορὸς ,

Δόξα Πατρί...

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, θεότητος τὸ κράτος.

Ἰδμεν τὰ Μωσεῖ τῇ βάτῳ δεδειγμένα, Δεῦρο ξένοις, θεσμοῖσιν ἐξειργασμένα. Ὡς γὰρ σέσωσται, πυρφοροῦσα Παρθένος, Σελασφόρον τεκοῦσα τὸν εὐεργέτην, Ἰορδάνου τε, ρεῖθρα προσδεδεγμένα.

ὁ β' χορὸς

Καὶ νῦν...

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Χρίεις τελειῶν, τὴν βρότειον οὐσίαν, Ἄναξ ἀναρχε, Πνεύματος κοινωνία, Ῥοαῖς ἀχράντοις, ἐκκαθάρας καὶ σκότους, Ἰσχὺν θριαμβεύσας τε, τὴν ἐπηρομένην, Νῦν εἰς ἄληκτον, ἐξαμείβει βίον.

ὁ α' χορὸς . Καταβασία

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς καὶ

ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε, ὁμῶς ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου, καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν, σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

ὁ β' χορὸς

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ἰαμβικός

ᾠ τῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου σου θαυμάτων! Νύμφη πάναγνε, Μήτηρ εὐλογημένη, Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας, Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτη, Δῶρον φέρομεντες ὕμνον εὐχαριστίας.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

ᾠτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ὁ α' χορὸς

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ᾠχος γ'.

Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ρεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε, καὶ γὰρ ἦλθεν, ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

ὁ β' χορὸς

Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ,...

ὁ α' χορὸς

Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ρεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε, καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη,... *ὁ β' χορὸς* τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

ΑΙΝΟΙ . ᾠχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν

οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ὁ β' χορὸς

Ἀινεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ὁ α' χορὸς

Σπῆχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἐγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ᾠχος α' Γερμανοῦ Πατριάρχου

Φῶς ἐκ φωτός, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν.

ὁ β' χορὸς

Σπῆχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Φῶς ἐκ φωτός, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν.

ὁ α' χορὸς

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

ᾠ αὐτὸς

Πῶς σε Χριστέ, δοῦλοι τὸν Δεσπότην ἀξίως τιμήσωμεν; ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι, πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας.

ὁ β' χορὸς

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ὁ αὐτὸς

Κὺ ἐν Ἰορδάνη βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ρεῖθρα ἡγίασας, τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ Κόσμου ἰώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! φιλόανθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

ὁ α' χορὸς

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὁ αὐτὸς

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη, καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται. Βαπτίζεται Χριστὸς μεθ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος, ἐνίησι τὸν ἁγιασμὸν τῷ ὕδατι, καὶ ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνεται, ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τὸ νοούμενον, διὰ λουτροῦ σωτηρία, δι' ὕδατος τὸ Πνεῦμα, διὰ καταδύσεως, ἢ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται, θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε! δόξα σοι.

ὁ β' χορὸς

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὁ αὐτὸς

Ὁ περιβάλλον τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ρεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια, καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τοῦ κόσμου αἴρων τὴν ἁμαρτίαν, καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονογενῆς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός,

πρὸς ὃν βοήσωμεν Ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

ὁ α' χορὸς

Δόξα Πατρὶ...

Ἦχος πλ. β' Ἀνατολίου

Νάματα Ἰορδάνεια περιβάλου Σωτὴρ, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, καὶ ἔκλινας κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ ὁ τὸν οὐρανὸν μετρήσας σπιθαμῇ, ἵνα ἐπιστρέψῃς κόσμον ἐκ πλάνης, καὶ σώσης τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ὁ β' χορὸς

Καὶ νῦν...

Ἦχος β' Ἀνατολίου

Γήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Ἰορδάνη ἦλθε βαπτισθῆναι. Σήμερον Ἰωάννης ἄπτεται, κορυφῆς τοῦ Δεσπότητος. Αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὀρώσαι μυστήριον. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν... *ὁ α' χορὸς*

Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ

κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος α'

Εν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι. *(ἀπαξ).*

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῆς ἑορτῆς)

Ἀντίφωνον Α'

ᾠχος β'

Σπῆχ. **Ε**ν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. **Ε**γενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, ἐκ λαοῦ βαρβάρου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. **Ἡ** θάλασσα εἶδε, καὶ

ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. **Τ**ί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες; καὶ σύ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'

ᾠχος β'

Σπῆχ. **Ἦ**γάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Γῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνη ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς, φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. β'. **Ὅ**τι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Γῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνη ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς, φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. γ'. **Π**εριέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὔροσάν με.

Γῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνη ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς, φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. **Ἐ**λεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Γῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνη ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς, φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος

τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρω-θεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

ᾠχος α'

Σπῆχ. α'. **Ἐ**ξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. ᾠχος α'

Ἐν Ἰορδάνη βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστεῶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Σπῆχ. β'. **Ε**ἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνη βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστεῶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Σπχ. γ'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀα-
ρών, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εν Ἰορδάνη βαπτιζομένου σου
Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη
προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ
φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπη-
τόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα, καὶ τὸ
Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβε-
βαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ
ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν
κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Σπχ. δ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες
οἱ φοβούμενοι τὸ Κύριον, ὅτι ἀγα-
θός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

Εν Ἰορδάνη βαπτιζομένου σου
Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη
προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ
φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπη-
τόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα, καὶ τὸ
Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβε-
βαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ
ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν
κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Μικρὰ Εἰσόδος.

Εἰσοδικὸν

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ
ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ
Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνη ὑπὸ Ἰωάννου
βαπτισθεῖς,

ὁ β' χορὸς φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτήκιον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος α'

Εν Ἰορδάνη βαπτιζομένου σου
Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη
προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ
φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπη-
τόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα, καὶ τὸ

Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβε-
βαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ
ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν
κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

τὸ Κοντάκιον Ἦχος δ'

Επεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ,
καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη
ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς
σε. Ἦλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ
ἀπρόσιτον.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου

Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε,
Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν...

Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἀλλη-
λούϊα.

Δύναμις.

Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε,
Χριστὸν ἐνεδύσασθε! Ἀλληλούϊα!

Ἀπόστολος

(Τιτ. β' 11-14, γ' 4-7).

Προκείμενον Ἦχος δ'.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπχ. Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ,
ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα .

Τέκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις
τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν
ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα
ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς
κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ
δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν
τῷ νῦν αἰῶνι, προσδεχόμενοι τὴν
μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν
τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ

σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λου-
τρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν πε-
ριούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.
Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλαν-
θρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτήρος
ἡμῶν Θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν
δικαιοσύνῃ ἃ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς
ἀλλὰ κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔλεος ἔσωσεν
ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας
καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος
ἀγίου, οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς
πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
σωτήρος ἡμῶν, ἵνα δικαιωθέντες τῇ
ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι γενώ-
μεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

Ἀλληλούϊα. (γ'). ᾠχος α'.

Ενέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ,
ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν,
ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τι-
μὴν.

Σπῆχ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν
ὕδατων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρό-
ντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

Εὐαγγέλιον (Ματθ. γ' 13-15).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραγίνεται
ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας...

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία

Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

ὁ α' χορὸς

Μεγαλυνάριον

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τι-
μιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφη-
μεῖν πρὸς ἀξίαν ἱλιγγιᾶ δὲ νοῦς καὶ
ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε,

ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν
δέχου, καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας,
τὸν ἔνθεον ἡμῶν, σὺ γὰρ Χρι-
στιανῶν εἶ προστάτις, σὲ με-
γαλύνομεν.

Κοινωνικὸν. ὁ β' χορὸς. ᾠχος βαρὺς

Επεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ
σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Ἀλλη-
λούϊα.

Ἀντί τοῦ: Εἶδομεν τό φῶς...

ὁ α' χορὸς.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος α'.

Εν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου
σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφα-
νερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεν-
νήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει
σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα,
καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστεῶς,
ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ
ἐπιφανεῖς Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸν
κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεισιν
ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν
αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως
ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι
ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων
μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν
μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

ὁ Μέγας Ἀγιασμός

ᾠχος πλ. δ'.

**Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴ
ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Ἀγιασμοῦ.**

ὁ Μέγας Ἀγιασμός

ᾠχος πλ. δ'.

ὁ α' χορὸς

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ

λέγουσα. Δεῦτε λάβετε πάντες, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Φωνὴ Κυρίου...

Γήμερον τῶν ὑδάτων, ἀγιάζεται ἡ φύσις, καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον.

Ῥς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἦλθες Χριστὲ Βασιλεῦ, καὶ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθέ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... ὁ αὐτὸς

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβῶν, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν. Εἶδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν, σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων, πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ Φῶς; πῶς χειροθετήσῃ ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; ἀγιάσον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

*Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 35, 1-10)*

Τάδε λέγει Κύριος, Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιᾶσθω ἔρημος, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσῃ, καὶ ὑλοχαρήσῃ, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου, καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ

Θεοῦ, ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, καὶ εἶπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ, ἰσχύσατε καὶ μὴ φοβεῖσθε, ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἀλείται ὡς ἔλαφος ὁ χωλὸς, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων, ὅτι ἐρρόαγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῆ διψώση. Καὶ ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται, ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὁρνέων, ἐπαύλεις καλάμου καὶ ἔλη. ἐκεῖ ἔσται ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται, οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος, οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῆ ἔπ' αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὐρεθῆ ἐκεῖ, ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι καὶ συνηγμένοι διὰ Κύριον. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἥξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν, ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς, ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός.

*Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 55, 1-13)*

Τάδε λέγει Κύριος, οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ, καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες

ἀγοράσατε, καὶ φάγετε, καὶ πίεσθε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἶνον καὶ στέαρ, ἵνα τὶ τιμᾶσθε ἀργυρίου ἐν οὐκ ἄρτοις, καὶ ὁ μόχθος ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; Ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὤσιν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθήσατε ταῖς ὁδοῖς μου, εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν, καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυΐδ τὰ πιστά, ἰδοὺ μαρτύριον ἐν Ἴθνεσιν ἔδωκα αὐτόν, ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα Ἴθνεσιν, ἰδοὺ Ἴθνη, ἃ οὐκ οἶδασί σε, ἐπικαλέσονται σε, καὶ λαοί, οἳ οὐκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σὲ καταφεύξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰσραήλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὐρίσκειν αὐτόν, ἐπικαλέσασθε, ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίξῃ ὑμῖν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβῆς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἄνηρ ἄνομος τὰς βουλάς αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέφητε πρὸς Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεσθε, καὶ κράξεσθε, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γὰρ εἰσιν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδ' ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοί μου, λέγει Κύριος. Ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἂν καταβῆ ὑετός, ἢ χιῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῆ ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπεύροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρωσιν,

οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῆ πρὸς με κενόν, ἕως ἂν τελεσθῆ ὅσα ἂν ἠθέλησα, καὶ εὐδοῶσω τὰς ὁδοὺς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδασχθήσεσθε, τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ, δὲ τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη, καὶ ἔσται Κυρίῳ εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

*Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 12, 3-6)*

Τάδε λέγει Κύριος Ἄντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἔρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν, ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῆ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Προκείμενον Ἦχος γ'

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Σπῆχ. Κύριος ὑπερασπιτῆς τῆς ζωῆς μου.

*Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου
(Κεφ. 10, 1-4)*

Ἄδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ

τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον. Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον, ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ἣ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

Ἀλληλούϊα Ὁχος δ'

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Στίχ. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος Τὰ Εἰρηνικά. Ἐν ὅσῳ δὲ λέγονται ταῦτα ὑπὸ τοῦ Διακόνου, ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς τὴν ἐξῆς Εὐχὴν. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, κλπ.

Εν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου, Καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,

καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (*δεδείκτος*), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς *ἀγίας Μονῆς* ταύτης, πάσης Πόλεως Χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ ὕδωρ τοῦτο ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ ὕδωρ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῶν ἀντλούντων καὶ ἀρουομένων εἰς ἀγιασμὸν οἴκων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πᾶσι τοῖς ἀρουομένοις πίστει, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι ἀγιασμοῦ, διὰ τῆς τῶν ὑδάτων τούτων μεταλήψεως, τῆ ἀοράτῳ ἐπιφανείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ὁ ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν μυστικῶς

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενὴς Υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτόν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμαστοῖς σου μεγαλουργήμασι, καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίῳ σου οἰκονομίᾳ. Ἐν ἧ τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ πτωχὸν περιβαλλόμενος φύραμα, καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκατιῶν, ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεύς, ἔτι καὶ δουλικῆ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατεδέξω, ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἀγιάσας ὁ ἀναμάρτητος, ὁδοποιήσης ἡμῖν τὴν δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν, καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστάσεως ἐλευθερίαν. Οὐ τινος θείου Μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζοντες, δεόμεθά σου φιλόανθρωπε Δέσποτα Ῥᾶνον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, κατὰ τὴν θείαν σου ἐπαγγελίαν, ὕδωρ καθάρσιον, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεάν, εἰς τὸ ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ τὴν αἵτησιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι' αὐτοῦ ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι λαῷ, εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου προσκυνητοῦ σου Ὀνόματος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ

ἀγαθῶ, καὶ ζωοποιῶ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εἰπὼν καθ' ἑαυτὸν τό, Ἀμήν, τοῦ Διακόνου ἤδη πεπληρωκότος τὴν Συναπτήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς μεγαλοφώνως τῆς Εὐχῆς ταύτης. Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων

Τριάς ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύναμε, παντεπίσκο-πε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε. Δημιουργὲ τῶν νοερῶν οὐσιῶν καὶ τῶν λογικῶν φύσεων, ἡ ἔμφυτος ἀγαθότης, τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, λάμψον κάμοι τῶ ἀναξίῳ δούλῳ σου, φώτισόν μου τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, ὅπως ἀνυμνήσαι τολμήσω τὴν ἄμετρον εὐεργεσίαν καὶ δύναμιν. Εὐπρόσδεκτος γενέσθω ἡ παρ' ἐμοῦ δέησις διὰ τὸν παρεστῶτα λαόν, ὅπως τὰ πλημμελήματά μου μὴ κωλύσωσιν ἐνθάδε παραγενέσθαι τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, ἀλλὰ συγχώρησόν μοι ἀκατακρίτως βοᾶν σοι καὶ λέγειν καὶ νῦν, Ὑπεράγαθε, δοξάζομέν σε Δέσποτα φιλάνθρωπε, Παντοκράτορ, προαιώνιε Βασιλεῦ. Δοξάζομέν σε τὸν Κτίστην, καὶ Δημιουργὸν τοῦ παντός. Δοξάζομέν σε, Ὡς τοῦ Θεοῦ μονογενές, τὸν ἀπάτορα ἐκ Μητρός, καὶ ἀμήτορα ἐκ Πατρός, ἐν γὰρ τῇ προλαβούσῃ Ἑορτῇ νήπιόν σε εἶδομεν, ἐν δὲ τῇ παρούσῃ τέλειόν σε ὁρῶμεν, τὸν ἐκ τελείου τέλειον ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν.

Γήμερον γὰρ ὁ τῆς Ἑορτῆς ἡμῖν

ἐπέστη καιρὸς, καὶ χορὸς ἀγίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν, καὶ Ἄγγελοι μετὰ ἀνθρώπων συνεορτάζουσι. **Γ**ήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν εἶδει περιστεράς, τοῖς ὕδασι ἐπεφοίτησε.

Γήμερον ὁ ἄδυτος Ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ὁ κόσμος τῶ φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται.

Γήμερον ἡ Σελήνη λαμπραῖς ταῖς ἀκτίσι τῶ κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται.

Γήμερον οἱ φωτοειδεῖς ἀστέρες τῆ φαιδρότητι τῆς λάμψεως τὴν οἰκουμένην καλλωπίζουσι. **Γ**ήμερον αἱ νεφέλαι ὑετὸν δικαιοσύνης τῆ ἀνθρωπότητι οὐρανόθεν δροσίζουσι.

Γήμερον ὁ Ἄκτιστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλάσματος βουλή χειροθετεῖται.

Γήμερον ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος τῶ Δεσπότη προσέρχεται, ἀλλὰ τρόμῳ παρίσταται, ὁρῶν Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν. **Γ**ήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα εἰς ἰάματα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ.

Γήμερον ρεῖθροις μυστι-κοῖς πᾶσα ἡ κτίσις ἀρδεύεται.

Γήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσμα-τα τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ἀπαλείφονται.

Γήμερον ὁ Παράδεισος ἠνέωκται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὁ τῆς Δικαιοσύνης Ἥλιος καταυγάζει ἡμῖν.

Γήμερον τὸ πικρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως τῶ λαῶ, εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ.

Γήμερον τοῦ παλαιοῦ θρήνου ἀπηλλάγημεν καὶ ὡς νέος Ἰσραὴλ διεσώθημεν.

Γήμερον τοῦ σκοτούς ἐλυτρώθημεν, καὶ τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας καπαυγαζόμεθα.

Γήμερον ἡ ἀχλὺς τοῦ κόσμου καθαίρεται τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Γήμερον λαμπαδοφεγγεῖ πᾶσα ἡ κτίσις ἄνωθεν.

Γήμερον ἡ πλάνη κατήργηται, καὶ ὁδὸν ἡμῖν σωτηρίας ἐργάζεται ἡ τοῦ Δεσπότη ἐπέλευσις.

Γήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνεορτάζει, καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ.

Γήμερον ἡ Ἱερὰ καὶ μεγαλόφωνος τῶν Ὁρθοδόξων πανήγυρις ἀγάλλεται.

Γήμερον ὁ Δεσπότης πρὸς τὸ βάπτισμα ἐπείγεται, ἵνα ἀναβιβάσῃ πρὸς ὕψος τὸ ἀνθρώπινον.

Γήμερον ὁ ἀκλινὴς τῷ ἰδίῳ οἰκέτῃ ὑποκλίνεται, ἵνα ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερώσῃ.

Γήμερον Βασιλείαν οὐρανῶν ὠνησάμεθα, τῆς γὰρ Βασιλείας τοῦ Κυρίου οὐκ ἔσται τέλος. **Γ**ήμερον γῆ καὶ θάλασσα τὴν τοῦ κόσμου χαρὰν ἐμερίσαντο, καὶ ὁ κόσμος εὐφροσύνης πεπλήρωται. Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς θεότητος, σωματικῶς κατερχόμενον, καὶ εἰσερχόμενον ἐπ' αὐτόν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεωρῶν τὸ

Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐν εἶδει περιστερᾶς κατερχόμενον, καὶ περιιπτάμενόν σοι, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ὁρῶν τὸν Ἀόρατον ὀραθέντα, τὸν Κτίστην σαρκωθέντα, τὸν Δεσπότην ἐν δούλου μορφῇ, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν, Θεὸν ἐν σαρκὶ καθορῶντα, καὶ νεφέλαι φωνὴν ἔδωκαν, θαυμάζουσαι τὸν παραγενόμενον, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, δεσποτικὴν πανήγυριν σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὁρῶντες, αὐτὸν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον, καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον, καὶ τὸν τοῦ, Ἄδου σύνδεσμον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βυθίσαντα, καὶ Βάπτισμα σωτηρίας τῷ κόσμῳ δωρησάμενον. Ὅθεν καὶ γὰρ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος δούλός σου, τὰ μεγαλεῖα τῶν θαυμάτων σου διηγούμενος, συνεχόμενος φόβῳ, ἐν κατανύξει βοῶ σοί

*Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν,
λέγει γεγονωτέρᾳ φωνῇ*

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεις λόγος ἐξαρκεσεῖ πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεις λόγος ἐξαρκεσεῖ πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεις λόγος ἐξαρκεσεῖ πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Κὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα τῷ σῶ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτταρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις. Σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἄστρα, σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς, σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι, σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ, σὺ πρὸς ἀναπνοᾶς τὸν ἀέρα ἐξέχεας, Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν, οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι, τὰ πολύμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφὶμ κύκλω ἱστάμενα καὶ περιϊπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης κατακαλύπτεται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἀναρχὸς τε καὶ ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, οὐ γὰρ ἔφερες, Δέσποτα, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννόμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν, τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας, παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου, πᾶσα ἡ κτίσις ὑμνησέ σε

ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλεόντων συνέτριψας δρακόντων.

Ἄὕτος οὖν, φιλόανθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφαιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο.

Ἄμην.

Ἄὕτος οὖν, φιλόανθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφαιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο.

Ἄμην.

Ἄὕτος οὖν, φιλόανθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφαιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο.

Ἄμην.

Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρόσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, Ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον, ἵνα πάντες οἱ ἀρυόμενοι καὶ μεταλαμβάνοντες ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἰατρειάν παθῶν, πρὸς ἀγιασμόν οἴκων, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν πα-

λαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος κατακλύσας ἐπὶ τοῦ Νῶε τὴν ἀμαρτίαν. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραῶ, διὰ Μωϋσέως, τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ διαρρήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν λαόν σου κορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πυρός, διὰ τοῦ Ἡλίου, ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βάαλ.

Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ.

Ἀμήν.

Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ.

Ἀμήν.

Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ.

Ἀμήν.

Δὸς πᾶσι, τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τὸν ἀγιασμόν, τὴν εὐλογίαν, τὴν κάθαρσιν, τὴν υἰεῖαν. Καὶ σῶσον, Κύριε, τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν. **(ἐκ γ')** Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ, ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, χάρισαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν

(δεῖνος), καὶ παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἴνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ διὰ Ἀγγέλων, καὶ διὰ ἀνθρώπων, καὶ διὰ ὀρωμένων, καὶ διὰ ἀοράτων, δοξάζηταί σου τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρί, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...

Καὶ ἡ Εὐχὴ μυστικῶς

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τῶν ἑαυτῶν ἀυχένων σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἀγιασμοῦ σου διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεως τε καὶ ῥαντισμοῦ, καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς υἰεῖαν ψυχῆς καὶ σώματος.

Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἀγιασμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθύς, εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς, βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρόν, ὄρθιον αὐτὸν κατὰ γων ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἀνάγων, ψάλλων καὶ τὸ παρόν:

Τροπάριον ᾠχος α'

Εν Ἰορδάνη βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστεῶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι. (τρὶς).

Κοντάκιον ᾠχος δ'

Επεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένη, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε. Ἦλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Καὶ ῥαντίζει πάντα τὸν λαὸν ἐκ τοῦ ὕδατος. Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ Ναῶ, ψάλλει ὁ ἀχορὸς ἀργῶς τὸ παρὸν τροπάριον ἐκ τῆς ἡ' ᾠδῆς τοῦ πεζοῦ κανόνος εἰς ἤχον β'

Τριάδος ἡ φανέρωσις, ἐν Ἰορδάνη γέγονεν, αὕτη γὰρ ὑπέρθεος φύσις. Ὁ Πατὴρ ἐφώνησεν. Οὗτος ὁ βαπτιζόμενος Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου τὸ Πνεῦμα συμπαρήν τῷ ὁμοίῳ ὄν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς

ᾠχος α'

Εν Ἰορδάνη βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστεῶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ

ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.